

- c) Protivi li se pravu Unije, a osobito načelu djelotvornosti, ako se korištenje dokaza u kaznenom postupku, čije se pribavljanje protivilo pravu Unije upravo zbog nepostojanja sumnje o počinjenju kaznenog djela, u okviru odvagivanja interesa opravdava težinom djela koja su prvi put otkrivena prilikom ocjene dokaza?
- d) Podredno: proizlazi li iz prava Unije, a osobito iz načela djelotvornosti, da povrede prava Unije počinjene prilikom pribavljanja dokaza u nacionalnom kaznenom postupku ne smiju ostati bez ikakvih posljedica ni u slučaju teških kaznenih djela i treba li ih stoga uzeti u obzir u korist okrivljenika barem na razini ocjene dokazâ ili određivanja kazne?

(¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL 2014., L 130, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2022. uputio Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach (Poljska) – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A./P. S.A.

(Predmet C-677/22)

(2023/C 35/38)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Tuženik: P. S.A.

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. stavak 5. Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (preinačena verzija) (¹) tumačiti na način da se razdoblje plaćanja koje su poduzetnici izričito ugovorili, a koje je dulje od 60 kalendarskih dana, može odnositi samo na ugovore u kojima ugovorne odredbe nije formulirala isključivo jedna od ugovornih strana?

(¹) SL 2011., L 48, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17. svezak 2. str. 200.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. listopada 2022. uputio Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Poljska) – Profi Credit Polska S.A. przeciwko G.N.

(Predmet C-678/22)

(2023/C 35/39)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Profi Credit Polska S.A.

Tuženik: G.N.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 10. stavak 2. točku (f) u vezi s člankom 3. točkom (j) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽¹⁾ u kontekstu načela djelotvornosti prava Unije i cilja te direktive te s obzirom na članak 3. stavke 1. i 2. u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽²⁾ (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.) tumačiti na način da im se protivi praksa da se u ugovore o potrošačkom kreditu, čiji sadržaj nije rezultat pojedinačnih dogovora između prodavatelja robe ili pružatelja usluga (vjerovnik) i potrošača (korisnik kredita), unose odredbe kojima se predviđaju kamate ne samo na iznos koji je isplaćen potrošaču, nego i na nekamatne troškove kredita (odnosno na proviziju ili druge naknade koje nisu sastavni dio iznosa kredita koji je isplaćen potrošaču, a čine ukupan iznos koji je potrošač dužan platiti u izvršenju svoje obveze koja proizlazi iz ugovora o potrošačkom kreditu)?
2. Treba li članak 10. stavak 2. točke (f) i (g) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ u kontekstu načela djelotvornosti prava Unije i cilja te direktive te s obzirom na članak 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima tumačiti na način da im se protivi praksa da se u ugovore o potrošačkom kreditu, čiji sadržaj nije rezultat pojedinačnih dogovora između prodavatelja robe ili pružatelja usluga (vjerovnik) i potrošača (korisnik kredita), unose odredbe u kojima se navodi samo kamatna stopa kredita i ukupan iznos kapitaliziranih kamata koje je potrošač dužan platiti u izvršenju svoje obveze koja proizlazi iz tog ugovora, a da se istodobno izričito ne obavještava potrošača o tome da je osnova za izračun kapitaliziranih kamata (kvantitativno izražena) drukčija od iznosa kredita koji je stvarno isplaćen potrošaču, a posebice o tome da je riječ o zbroju iznosa kredita koji je isplaćen potrošaču i nekamatnih troškova kredita (odnosno provizije ili drugih naknada koje nisu sastavni dio iznosa kredita koji je isplaćen potrošaču, a čine ukupan iznos koji je potrošač dužan platiti u izvršenju svoje obveze koja proizlazi iz ugovora o potrošačkom kreditu)?

⁽¹⁾ SL 2008., L 133, str. 66. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.)

⁽²⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2022. uputio Upravni sud u Zagrebu (Hrvatska) –
LM protiv Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni
postupak**

(Predmet C-682/22)

(2023/C 35/40)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Upravni sud u Zagrebu

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: LM

Tuženik: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Prethodno pitanje

1. Treba li članak 26. stavak 2. točku c) Okvirnog sporazuma između Vlade Republike Albanije i Komisije Europskih zajednica o pravilima za suradnju u svezi financijske pomoći Europske zajednice Republici Albaniji u provedbi pomoći u okviru instrumenata pretprijetne pomoći, potpisanog 18. listopada 2007., tumačiti na način da isključuje ovlast države članice, u konkretnom slučaju Republike Hrvatske, da oporezuje porezom na dohodak primitke koji su tijekom 2016.